

Alkotmánybíróság

részére

h.sz.: IV/2121-1/2022.

hiánypótlás@mkab.hu

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/21 21-2/2022
Érkezett:	2022 NOV 02.
Példány:	1
Melléklet:	1 db
Kezelőiroda:	3

Az elsőfokú bíróság neve és az elsőfokú jogerős határozat száma:

Budapest Környéki Törvényszék

101.K.700.173/2020/20. számú ítélete

Felülvizsgálati eljárás bírósága neve és felülvizsgálati határozat száma:

Kúria - Kfv.IV.37.094/2022/4.

Tárgy: Alkotmányjogi panasszal egységes szerkezetben a hiánypótlásra felhívás teljesítése

Indítványozó: [REDACTED] felperes

A per:

Felperes [REDACTED]

Alperesek:

Az I. r. alperes:

A II. r. alperes:

Per Tárgya: kisajátítás ügyben indult közigazgatási jogvita

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulíró [REDACTED] felperes

felperes

az általam [REDACTED]

ajátítás ügyben indult közigazgatási jogvita ellen iránt indított perében

a hiánypótlásra felhívásnak megfelelően csatolt meghatalmazással (K/1) igazolt jogi képviselőm Dr. Szepesházi Péter egyéni ügyvéd ([REDACTED])

JOGORVOSLATI LEHETŐSÉGEK KIMERÍTÉSE, HATÁRIDŐ BETARTÁSA

Jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem. A Törvényszék jogerős ítélete ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be, a kúriai felülvizsgálat is megtörtént, a kúriai ítéletet 2022. június 1-jén vette perbeli jogi képviselőm kézhez elektronikusan, 60 napon belül benyújtottam jelen alkotmányjogi panaszt az elsőfokú bírósághoz.

ÉRINTETTSÉG

A támadott határozatok eljárásaiban felperes voltam.

TÉNYÁLLÁS

Az alkotmányjogi panasszal támadott elsőfokú és másodfokú bíróság által megállapított és a Kúria által is túlnyomórészt elfogadott alapügybeli **tényállás** szerint

A felperes tulajdonát képezi 1/1 tulajdoni hányadban árverési vétel jogcímén a [REDACTED] hrsz-ú szántó művelési ágú, 310 m² területű ingatlan. [REDACTED]

A II. rendű alperes kérelmet nyújtott be az I. rendű. alpereshez, amelyben a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Btv.) 50/D § (2) bekezdése alapján bányaszolgalmi jog megállapítását kérte a [REDACTED] ingatlanra a Szentendre- Pilisvörösvár DN 800 földgáz-szállító vezeték biztonsági övezetére. A II. rendű alperes a kérelméhez csatolta a 1459/1988. számú használatbavételi engedélyről szóló határozatot, a 1126/2014. számon záradékolt változási vázrajzot és területkimutatást. A II. rendű alperes kérelem mellékleteként csatolta az eredeti vázrajzokat és a területkimutatást.

Az I. rendű alperes 2015. május 8. napján kelt PEB/047/1732-3/2015. számú határozatával a [REDACTED] z-ú 310 m² területű szántó művelési ágú ingatlan teljes területére a változási vázrajzon megjelölt földgáz-szállító vezeték üzemeltetésének céljára bányaszolgalmi jogot alapított a II. rendű alperes javára. Az I. rendű alperes a Btv. 50/D § (3) bekezdése alapján mellőzte a II. rendű alperes kártalanítás megfizetésére történő kötelezését, az ingatlant terhelő korlátozásokat a Btv. végrehajtásáról szóló 2003/1998. (XII.19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Btv. Vhr.) 19/A. § (2) bekezdése alapján határozta meg.

A Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség 1988. június 9. napján kelt 1459/1988. számú határozatával használatbavételi engedélyt adott a Budapest II. gázkörvezeték Szentendre- Pilisvörösvár-Solymárvölgy gázszállító vezeték és tartozékainak használatára a Gáz és Olajszállító Vállalat részére. A határozat 2.1. pontja tartalmazza a Szentendre-Pilisvörösvár szakasz vezeték hosszúságát, méretét, csőminőségét és a tervezési nyomást, a 2.6. pontja a létesítmény részének építetőjét és kivitelezőit. A létesítmény részek, amelyek építetője és üzemeltetője az engedélyes a KBF 2526/1986., 458/1987., 1861/1987. számú létesítményi engedély alapján épültek meg az Olajterv 2940841 számú tervei szerint. A biztonsági övezet mértéke a Szentendre-Pilisvörösvár vezetékekre a melléklet alapján 42-42 m. A Geosystem Kft. 10-1a/2014. munkaszámú változási vázrajza szerint a nyomvonal adatok a II. rendű alperes nyilvántartásából származnak, amely szerint a [REDACTED] rsz-ú ingatlan teljes területe terhelt bányaszolgalmi joggal.

A felperes az I. rendű alperes PEB/047/1732-3/2015. számú határozatának felülvizsgálatát kérte, melyben alapvetően arra hivatkozott, hogy a gázvezeték helyét jelölő eredeti tereptárgyak

nem az ingatlanon található, ebből eredően a biztonsági övezet nem érinti az ingatlant, a határozat nem tartalmazza az alapítani kért bányaszolgalmi jog típusát és időtartamát sem. Álláspontja szerint csak a [REDACTED] hrsz-ú ingatlant érinti a bányaszolgalmi jog. A bányaszolgalmi jog megállapítását megelőzően a II. rendű alperes nem kísérelte meg megállapodás megkötését és az I. rendű alperes és II. rendű alperest nem kötelezte kártalanítás megfizetésére. Sérelmezte azt is, hogy a kérelemre indult eljárásban a felperes ügyfélként nem vett részt és a tényállás teljes körű tisztázására nem került sor. Előadta továbbá, hogy az eljárás tárgyát képező gázvezeték családi házak, épületek, sportpályák, üzemi épületek, vasút mellett halad el, amelyekre az I. rendű alperes nem alapított bányaszolgalmi jogot. Fényképeket csatolt annak bizonyítására, hogy a gáz-szállító vezeték nyomvonala a tulajdonát képező ingatlant nem érinti.

A felperes csatolta a [REDACTED] földmérő geodéziai felmérési vázlatát a [REDACTED] hrsz-ú földrészt és az előtte húzódó gázvezeték felszíni objektumairól, mely álláspontja szerint alátámasztja, hogy a gázvezeték védőövezete a perbeli ingatlant nem érinti. Hangsúlyozta, hogy a bejegyzés alapjául szolgáló változási vázrajz ellentétes a természetbeni helyzettel, valamint a felperes hivatkozott az Alkotmánybíróság 314/2015. (XII. 9.) AB számú határozatára, amely megsemmisítette a Btv. 50/D § (3) bekezdését, ezért részére kártalanítást kell megállapítani. Előadta, hogy a II. rendű alperes a gázvezeték építéséhez szükséges pontos kiviteli terveket nem csatolta, a bizonyítási eljárás során bemutatott vázrajzok nem az építéskor készült eredeti vázrajzok.

Az I. rendű alperes a felperes keresetének elutasítását kérte a felülvizsgálni kért határozatban foglalt indokok alapján. Az I. rendű alperes fenntartotta álláspontját, amely szerint a felperesnek nem jár kártalanítás és hivatkozott arra, hogy a bányaszolgalmi jog megállapítása II. rendű alperes által csatolt okiratokon alapszik és a terület kimutatást és a változási vázrajzot 2015. június 22. napján PE/047/1732-8/2015. számon megküldte a felperes részére és az ingatlant terhelő bányaszolgalmi jog esetén a korlátozások módját és értékét a Btv. Vhr. 19/A § (3) bekezdése tartalmazta. Az I. rendű alperes hivatkozott arra is, hogy a határozata már a meglévő, 1988. június 9. napja óta üzembe helyezett gázvezeték bányaszolgalmi jog megállapítására vonatkozott, mivel a bányaszolgalmi jog alapításának az ingatlannyilvántartásba történő bejegyzése elmaradt.

A II. rendű alperes a felperes keresetének elutasítását kérte, a Btv. 50/D §-a alapján. A bányaszolgalmi jog megállapítása az ingatlant ténylegesen terhelő bányaszolgalmi jog ingatlan-nyilvántartásban történő bejegyzését tette lehetővé. Az üzemeltetési bányaszolgalmi jog megállapítása nem jogszabálysértő a Kúria hasonló tényállás alapján hozott Kfv.III.37.830/2014/8. számú ítélete értelmében. A Btv. 50/D §-a alapján indult eljárásban helyszíni felmérésre nincs szükség, mivel nem új bányászati létesítményről, hanem több évtizede meglévő és üzemelő létesítmény vonatkozásában kerül sor a bányaszolgalmi jog megállapítására. A földmérésre vonatkozó jogszabályok, a 25/2013. (IV. 16.) VM rendelet 5. § (6) bekezdése értelmében a 2004. év előtt épült létesítmények vezetékjog vagy szolgalmi jog külön jogszabályban biztosított legalizációjához az alaphálózati pontokra történő ellenőrző mérések nem szükségesek, amennyiben a jogosult nyilatkozik arról, hogy a létesítmények adatai korábbi numerikus bemérés alapján kerültek meghatározásra. A változási vázrajz adatai a II. rendű alperes térképi nyilvántartásból származnak, melyek megegyeznek a távvezetéki térképpel. A földgáz-szállító vezetéki térképi adatait a bányavállalkozó tartja nyilván és a bányaszolgalmi jog megállapításához szükséges adatokat a tervező részére szolgáltatta. A bányaszolgalmi jog utólagos megállapítása tárgyát nagy nyomású gázvezeték képezte, amelynek nyomvonalát rögzíti a felperes által hivatkozott Budakalász Város Önkormányzata által készített térkép is. A felperes által csatolt fényképeken láthatók bóják, csomópontok nem a nagynyomású gáz-szállító vezetékhez tartoznak.

A II. rendű alperes továbbá hivatkozott arra is, hogy az Alkotmánybíróság a Btv. 50/D § (2) bekezdését nem minősítette alaptörvény-ellenesnek. A felperest terheli annak bizonyítása, hogy a bányavállalkozó által közölt adatoktól eltérően a létesítmények nem ott helyezkednek el, ahol a tervdokumentáció ábrázolja. A bányaszolgalmi jog utólagos bejegyzésének lehetősége annak alátámasztására szolgál, hogy az ingatlan-nyilvántartás nem a tényleges természetbeni állapotot tükrözi. Az eljárásra nem a kisajátításról szóló törvény szabályai, valamint a Btv. 38. §-a irányadó, mivel a bányaszolgalmi jog utólagos megállapítása a Btv. 50/D §-át kell alkalmazni. Az I. rendű alperes határozata rögzítette, hogy az üzemeltetési célú bányaszolgalmi jog bejegyzéséről döntött. A használatbavételi engedély szerint a nagy nyomású gáz-szállító vezeték biztonsági övezete 42-42 m, létesítése és a hozzá kapcsolódó biztonsági övezet kialakítása megelőzte a felperes által említett kárpótlási eljárást és az azt követően történt ingatlan megosztást és új helyrajzi számok kialakítását. Budakalász Város Helyi Építési Szabályzatának mellékletét képező térkép és biztonsági övezet mellett természetvédelmi területet ábrázol. A kárpótlás során kialakított ingatlanok mezőgazdasági ingatlanok, amelyek rendeltetésszerű használata továbbra is biztosított. A nagy nyomású gázvezeték az eredeti tervben és a használatbavételi engedélyben meghatározott nyomvonalon helyezkedik el, az eredet vázrajznak megfelelően, azzal megegyezően. A nagy nyomású gázvezeték eltérő helyen történő ábrázolását nem támasztja alá csatolt felmérési vázlat. A II. rendű alperes hangsúlyozta, hogy a földmérő nem rendelkezik jogosultsággal bányászati létesítmények helyének meghatározására, hiteles adatokat saját létesítményei tekintetében a bányavállalkozó adhat.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.709/2015/16. számú ítéletével az I. rendű alperes 2015. március 18. napján kelt PEB/047/1732-3/2015. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az I. rendű aleprest új eljárás lefolytatására kötelezte.

A bíróság álláspontja szerint a Btv. 50/D § (2) bekezdése értelmében a bányaszolgalmi jog utólagos megállapítására a használatbavételi engedély alapján került sor. A Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség használatbavételi engedélyről szóló határozata rögzítette, hogy a perbeli földgáz-szállító vezeték biztonsági övezete a melléklete szerint 42-42 m. A biztonsági övezet mértékét a közigazgatási perben felül nem vizsgálható használatbavételi engedély állapította meg, az arra irányadó külön jogszabályok alapján. Az ingatlant terhelő korlátozásokat a Btv. Vhr. 19/A §-a tartalmazza. A korlátozások a biztonsági övezetben, vagy annak meghatározott részén tiltott tevékenységeket sorolják fel és nem változtatják meg a biztonsági övezet használatbavételi engedély szerinti mértékét.

A felperes a bizonyítási eljárás során kifogásolta, hogy a használatbavételi engedélyben megjelölt gáz-szállító vezeték a változási vázrajzban feltüntetett helytől eltérő nyomvonalon húzódik, és nem érinti a tulajdonát képező ingatlant. Az I. rendű alperes a II. rendű alperes által a kérelemmel együtt benyújtott okiratokon kívül más okiratok benyújtására nem kötelezte és a nyomvonalrajz a II. rendű alperes nyilvántartásából származott, azonban nem került sor annak tisztázására, hogy azok azonosak-e a használatbavételi engedélyben felsorolt, a tervezés és a kivitelezés során készített tervrajzokkal. A II. rendű alperes a kérelemmel együtt nem köteles hiteles bányamérő által készített munkarészek benyújtására a használatban lévő földgáz-szállító vezeték nyomvonala tekintetében. Amennyiben azonban a bizonyítási eljárás során felmerül annak lehetősége, hogy a földgáz-szállító vezeték nyomvonala a természetben eltérő az eredeti ingatlan megosztása, vagy bármely más okból, úgy a bizonyítási eljárás során szükséges tisztázni szakértő bevezetésével.

A bíróság az Alkotmánybíróság 34/2015. (XII. 9.) AB számú határozata alapján megállapította, hogy a Btv. 50/D § (2) bekezdése alapján nem tartotta alkotmány-ellenesnek a vezetékes közmű

lakosság számára történő folyamatos szolgáltatása, továbbá annak biztosítása érdekében vezeték és rendszer biztonságos fenntartása, illetőleg biztonságos működése előfeltételül szolgáló átláthatósága miatt, mivel ez olyan nyomós közérdek, amely a Btv. 50/ D § (2) bekezdésében foglalt tulajdon korlátozást, jelen esetben a szolgalmi jognak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését igazolja.

A bíróság ítéletében előírta, hogy az I. rendű alperesnek tisztáznia kell a megismételt eljárásban, hogy a felperes tulajdonát képező [REDAKT] rsz-ú ingatlant érinti-e oly módon, hogy az üzemeltetési bányaszolgalmi jog megállapítása az ingatlan teljes területére szükséges. Amennyibe a felperes a II. rendű alperes által benyújtott a használatbavételi engedélyben rögzített tervdokumentációk tartalmát vitatja, úgy arra jogosultsággal rendelkező igazságügyi szakértő bevezetésével szükséges tisztázni a nyomvonal és a biztonsági övezet területét és annak a perbeli ingatlannal való érintettségét.

Amennyiben a felperes tulajdonát képező ingatlant terheli a perbeli földgáz-szállító vezeték üzemeltetésére vonatkozó bányaszolgalmi jog, úgy a megállapításával egyidejűleg kártalanítás megfizetéséről is döntenie kell, figyelemmel az Alkotmánybíróság 34/2015. (XII. 9.) AB számú határozatára. Az I. rendű alperesnek az üzemeltetési bányaszolgalmi jog alapításáért járó kártalanításra a Kstv. rendelkezéseit kell alkalmaznia.

Az I. rendű alperes 2015. augusztus 8. napján kelt PEB/047/466-19/2016. számú határozatával a [REDAKT]-ú 310 m² területű szántó művelési ágú ingatlan teljes területére a változási vázrajzon megjelölt földgáz-szállító vezeték üzemeltetésének céljára a II. rendű alperes javára bányaszolgalmi jogot állapított meg. Az I. rendű alperes az ingatlant terhelő korlátozásokat a Btv. Vhr. 19/A § (2) bekezdése alapján határozta meg és kötelezte a II. rendű alperest 38.328,- Ft kártalanítás megfizetésére.

Az I. rendű alperes utalt a II. rendű alperes álláspontjára, amely szerint a felperes által készített vázrajz a gázvezeték nyomvonala ábrázolására nem alkalmas, mivel azok nem a tényleges mérési adatokon alapulnak, ugyanis az új típusú irányjelzők nem a nyomvonalon helyezkednek el, az irányjelzők csak a főbb töréspontokat jelölik. A vezeték nyomvonalát vezetékutató műszerrel lehet meghatározni. A vezetékekre vonatkozó eredeti tervek rendelkezésre állnak. Az 1987-ben készült távvezetési térkép a megvalósult állapotot tartalmazza, mely az 1987. évi nyilvántartási állapotnak megfelelően készült és a település szabályozási terve a térképpel egyezően tartalmazza a vezeték helyét. Az I. rendű alperes a kártalanítás összegének megállapítására [REDAKT] [REDAKT] ságügyi ingatlanforgalmi szakértőt (a továbbiakban: megelőző eljárásban eljáró szakértő) rendelte ki. Az I. rendű alperes a szakvélemény alapján kötelezte a II. rendű alperest a kártalanítás megfizetésére. A megelőző eljárásban eljáró szakértő a közigazgatási eljárásban tartott tárgyaláson előadta, hogy a gázvezeték helyének tisztázása nem tartozik szakértői képesítésének körébe.

A felperes keresetet terjesztett elő a megismételt eljárásban hozott határozat felülvizsgálata iránt, melyben arra hivatkozott, hogy az I. rendű alperes nem tett eleget a jogerős bírói ítéletben foglaltaknak, mivel a tényállást nem tisztázta, ugyanis a megelőző eljárásban eljáró szakértő a gázvezeték helyének vizsgálatára nem rendelkezett szakértői képesítéssel.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.846/2016/5. számú ítéletében az I. rendű alperes 2016. augusztus 8. napján kelt PEB/047/466-19/2016. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az I. rendű alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes a megismételt eljárásban nem tett eleget a jogerős bírósági

ítéletben foglaltaknak, mivel nem rendelt ki megfelelő szakértői képesítéssel rendelkező szakértőt. A bíróság ítéletének indokolásában hangsúlyozta, hogy [REDAKT] ingatlanforgalmi szakértő nem rendelkezett megfelelő szakképesítéssel és nem a földmérő által készített vázrajzot kellett volna vizsgálnia, annak tisztázása végett, hogy gázvezeték helyének ábrázolására alkalmas-e vagy sem. A bíróság előírta, hogy elsődlegesen a gázvezeték helyét kell tisztázni és amennyiben a perbeli ingatlant érinti az üzemeltetési bányaszolgalmi jog, abban az esetben kell a kártalanítás összegéről dönten.

Az I. rendű alperes a PE/047/00159-2/2017. számú végzésével a megismételt eljárás során dr. [REDAKT] igazságügyi földmérő szakértőt (továbbiakban: igazságügyi földmérési szakértő) rendelte ki. Az igazságügyi földmérési szakértő 2017. február 26. napján kelt szakvéleményében az ingatlanra vonatkozóan a helyszíni bejárás alapján rögzítette, hogy az ingatlan egy körülkerített, megjelölt, karbantartott, sík területű, kertként hasznosított terület, az ingatlan közelében gázvezetékre utaló jelző bóják láthatóak. Az igazságügyi földmérési szakértő kitűzte az ingatlan határpontjait, amelyek közül megállapította, hogy az 1-2 számúak egyeznek, a többi a patak felőli végén nem egyezik a kitűzött birtokhatárral. Ezt követően az igazságügyi földmérési szakértő a gázvezeték nyomvonalának birtokhatárokat metsző pontjait tűzte ki a 101-102-103-104-105 számú pontokat. Megállapította, hogy a 102 és 103 számú pontok a kérelmezett ingatlan birtokhatárán vannak, tehát a felperes ingatlanán áthalad a gázvezeték nyomvonala, amelytől 42-42 m távolságra húzódik a védősáv határa. Ez az 1. és 2. ponttól mintegy 30 m távolságra van a telek másik irányában, a patakon túl. A felperes nyilatkozata szerint a birtoklása változatlan. A z igazságügyi földmérési szakértő összegzésképpen megállapította, hogy a hiteles földhivatali adatok alapján a helyszíni szemlén történt kitűzések és a kérelmezett ingatlan határainak kitűzése szerint a Szentendre- Pilisvörösvár DN 800 magasnyomású gázvezeték nyomvonala a felperesi ingatlanán áthalad, azt metszi. A nyomvonaltól 42-42 m távolságra húzódik a védősáv határa, az ingatlan teljes területe a védősávon belül van, tehát az üzemeltetési bányaszolgalmi jog az egész ingatlant terheli.

Az I. rendű alperes 2017. március 10. napján tárgyalást tartott, melyen a földmérési szakértő, valamint a felperes és annak jogi képviselője jelent meg. A felperes továbbra is vitatta, hogy a gázvezeték-től való mértéktávolságot, álláspontja szerint a biztonsági övezet nem érinti az ingatlant. A felperes akként nyilatkozott, hogy a vezeték elhelyezkedésének tisztázására csak a helyszíni feltárást fogadja el.

A II. rendű alperes a szakvélemény kiegészítését kérte arra vonatkozóan, hogy a PE/047/00159-12/2017. számú végzés mellékleteként csatolt, a II. rendű alperes által benyújtott, a tárgyi bányaiüzemi létesítményre vonatkozó távvezeteki térkép, illetve koordináta jegyzék megegyezik-e az igazságügyi földmérési szakértő által készített 2017. február 26. napján kelt szakvéleménnyel, valamint kérte azt is, hogy ismertesse a bányaiüzemi létesítmény pontos helyének megállapítására vonatkozó eljárást és az alkalmazott eszközöket.

Az I. rendű alperes PE/047/00159-11/2017. számú végzésével felhívta a felperest nyilatkozattétele a II. rendű alperes beadványával kapcsolatosan, valamint felhívta az I. rendű alperes arra is, hogy a helyszíni feltárással felmerülő költségek megfizetését vállalja-e, valamint felhívta az igazságügyi földmérési szakértőt a II. rendű alperes beadványával kapcsolatos nyilatkozat megtételére. A felperes nyilatkozata 2017. április 20. napján érkezett meg, melyben arra hivatkozott, hogy a feltárási költségeit nem kívánja megfizetni. Álláspontja szerint a bizonyítás terhe az I. rendű alperest terheli.

Az igazságügyi földmérési szakértő 2017. április 21. napján kelt nyilatkozatában kifejtette,

hogy a „megküldött anyag térképi része 1:2880 méretarányban készült, régi vetületi rendszerben, az adott [REDAKTOR] területén lefektetett gázvezeték nyomvonalát ábrázolja a jelző bójákat is. Véleménye szerint a térképmásolatból a községhatár nem állapítható meg egyértelműen. A mellékelt koordináta jegyzék (5. lap) az 1987. évi augusztusban bemért pontok közül a mára nem fellelhető irányjelzők közül csak egy az, ami az adott terület közelében volt. Az átszámított EVO koordináták így nem azon a részen vannak, mint a saját mérések alapján kitűzött nyomvonal pontok.

A [REDAKTOR] által nyújtott korrekciós szolgáltatást felhasználva cm-es pontosságú, valós idejű RTK méréssel történt a kitűzés. A valós idejű méréseknél alkalmazott VITEL (valós idejű terepi transzformációs eljárás)-sal történt a mérések átszámítása az EOVS koordináta rendszerbe. A [REDAKTOR] RS89 rendszerben meghatározott térbeli X,Y,Z, koordinátákat a fent említett eljárással számította át a Magyarországon használatos HD72 vonatkozási rendszerbe, valamint EOVS síkkoordináta rendszerbe.

Az ingatlan kitűzéséhez a földhivatal, illetőleg a közműszolgáltató adatszolgáltatásából vett EOVS koordináták álltak rendelkezésre. A méréskor használt műszer: Leica Gs08plus geodéziai antenna (S.No.: 1858167), valamint Leica GS10 kontroller (S.No.: 34921066)."

Az I. rendű alperes a 2017. május 25. napján kelt PE/047/00159-20/2017. számú végzésével felhívta a megelőző eljárásban eljáró szakértőt a 2016. július 20. napján kelt szakvéleményének kiegészítésére.

A megelőző eljárásban eljáró szakértő 2017. június 3. napján módosította a szakvéleményében foglaltakat, melyben azt rögzítette, hogy „a 2016. július 20. napján kelt szakvéleményében a kártalanítás mértékének meghatározásánál figyelembe vette, hogy az ingatlant érinti a földgázszállító vezeték, illetőleg annak teljes területét érinti a vezeték biztonsági övezete, és ennek alapján került meghatározásra a -35% értékcsökkenés. A szakvéleményt fenntartotta, tekintettel arra, hogy az igazságügyi földmérési és térképészeti szakvélemény alátámasztotta, hogy az ingatlan teljes területe érintett a vezeték biztonsági övezetével.

A szakvéleményben az összehasonlító adatok keletkezésének időpontjára figyelemmel +5 % mértékű korrekciót alkalmazott, figyelembe vette az ingatlan fekvést, Mgy-3 jelű, gyepgazdálkodási övezetbe történt besorolását. Az Mgy-3 jelű övezetben a 720 m² alatti földrészleten nem lehet épületet elhelyezni, így az érintett ingatlan beépítésre nem alkalmas.

Az ingatlan forgalmi értéke 371,00,- Ft/m² ár alapján 115.010,- Ft, a kártalanítási 40.254,- Ft.

A megelőző eljárásban eljáró szakértő a szakvéleménye elkészítéséhez megkereste az adóhatóságot illetékkiszabás végett bemutatott adásvételi szerződésből származó ingatlanforgalmi adatok közlése iránt. Megállapította, hogy az 5110070359. számú adatszolgáltatás alapján azt állapította meg, hogy az adatszolgáltatásban szereplő adatok többsége az övezeti besorolás és a földrajzi fekvés szempontjából jelentősen eltér az értékelendő ingatlanétól, ezért az ingatlan fajlagos alapértékét az 1. számú táblázatban 2., 3., 9. számú adatok alapján állapította meg 829,- Ft/m² áron. A figyelembe vett összehasonlító adatok területének átlaga 3838 m² és a településen belüli fekvésük és megközelíthetőségük kedvezőbbek mint az értékelendő ingatlanoké, ezért korrekciós tényezőket vett figyelembe az ingatlan alakjára, formájára és méretére tekintettel -10%, kedvezőtlenebb fekvése és elhelyezkedése -35%, valamint megközelíthetősége és az útviszonyokra tekintettel -15%, továbbá az összehasonlító adatok adásvételének időpontjára tekintettel +10%, mindösszesen - 50%-os korrekciót alkalmazott, mely alapján az ingatlanra

vonatkozó korrigált fajlagos érték 414,5,- Ft/m², az ingatlanhoz forgalmi értéke 128.495,- Ft. Az üzemeltetési bányaszolgalmi joggal érintett terület forgalmi értéke 128.495,- Ft. Figyelembe vette, hogy az ingatlan rendeltetés szerű használatát az üzemeltetési bányaszolgalmi jog nem változtatta meg, így az értékcsökkenés mértékét a forgalmi érték 5%-ában, 44.973,- Ft-ban állapította meg, mely összeg azonos a kártalanítás összegével.

Az I. rendű alperes 2019. augusztus 9. napján kelt PE/047/00147-14/2019. számú határozatával a II. rendű alperes javára a [REDACTED] 0 m² területű szántó művelési ágú, 1/1 arányban felperes tulajdonát képező ingatlan teljes területére a 10-1a//2014. munkaszámú változási vázrajzon megjelölt Szentendre-Pilisvörösvár DN 800 földgázszállító vezeték üzemeltetésének céljára bányaszolgalmi jogot állapított meg.

Az I. rendű alperes a határozatának indokolásában kifejtette, hogy az igazságügyi földmérési szakértő szakvéleménye szerint a Szentendre - Pilisvörösvár DN 800 magasnyomású gázvezeték nyomvonala az ingatlanon áthalad, melyet megerősítenek a II. rendű alperes 2017. március 23. napján kelt beadványában foglaltak, mely szerint a vezeték valós helyzete a megépülést követően még nyílt árokban bemérésre került, mely mérés eredménye a koordinátpontokat rögzítve jegyzőkönyvben feltüntetésre került. A nyílt árkos bemérést a gázvezeték és a hírkábelének a nyomvonala az ingatlan-nyilvántartási térképen feltüntetésre került erre szerkesztette rá a Kerületi Bányaműszaki Felügyelőség által kiadott 1459/1988. számú határozatát, melynek alapján a biztonsági övezet 42 m-42 m. Az I. rendű alperes a megelőző eljárásban eljáró szakértő szakvéleménye alapján döntött a kártalanítás összegéről. Az I. rendű alperes határozatát a Bvt. 50/D. § (2) bekezdése, Bvt. 32. § (1) bekezdése és 32. § (3) bekezdése alapján hozta meg.

ELJÁRÁS

A másodszori megismételt eljárásban eljáró elsőfokú bíróság, a Budapest Környéki Törvényszék ítéletével a keresetet elutasította. A törvényszék kötelezte a felperest, hogy az ítélet közlésétől számított 15 napon belül fizessen meg I. rendű alperesnek 25.000,- Ft, a II. rendű alperesnek 100.000, Ft perköltséget. A bíróság kötelezi a felperest a lerótt 30.000,- Ft kereseti illeték viselésére.

A Törvényszék indokolásában rögzítette, hogy „A felpereskeresetet terjesztett elő az I. rendű alperes PE/047/00147-14/2019. számú határozatának felülvizsgálata iránt, amelyben elsődlegesen a határozat hatályon kívül helyezését, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezése mellett az I. rendű alperes új eljárásra kötelezését. kérte. A felperes az eljárás előzményeinek ismertetését túl előadta, hogy a perben érintett ingatlant kárpótlással kapta, melyet ő tett termőképessé. Az ingatlant a gázvezeték nyomvonala semmilyen módon nem érinti. A gázvezeték tényleges elhelyezkedése kutatóárkos feltárással lenne meghatározható, feltárás nélkül a gázvezeték helye csupán vélelmezett, mivel az eredeti építési tervek nem állnak rendelkezésre. A felperes megjegyezte, hogy más esetben a vezeték házak, utak, üzemek, iskolák mellett halad el, ahol még 5 m-es védőtávolság sem tartható. A Btv. 50/C. §-a lehetővé teszi a részleges szolgálat alapítását is. Sérelmezte, hogy a szolgálat gyakorlásának az időtartamát sem tartalmazza a határozat.

A felperes előadta, hogy a szolgálat alapítását követően az ingatlanon nem lehetne építményt elhelyezni, lehetetlenné válna a tűzrakás, anyagok elhelyezése, a létesítmények vezetékek építését veszélyeztető egyéb növények ültetése, szőlő és egyéb kordonok elhelyezése, járművek állandó és ideiglenes tárolása.

A felperes álláspontja szerint a térképek tanulmányozása és a helyszíni bejárás egyértelmű választ adhat arra, hogy a gázvezeték helye 5 m -rel távolabb található az ingatlan határától, a bányaszolgalmi jog biztonsági övezete biztosítható lenne más ingatlan bevonásával.

A felperes álláspontja szerint az I. rendű alperes bányaszolgalmi jog alapján megillető jogosultságokat alaptalanul előbbre helyezte a tulajdonhoz való jog védelmével szemben.

A felülvizsgálni kért határozat nem tartalmazza a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 72. § (1) bekezdésében foglaltakat. Előadta továbbá, hogy a PE/047/00147-14/2019. számú határozat rendelkező része téves, mivel nem kisajátítási terv nem szerepel az eljárásban, ezért újra záradékolás nem szükséges.

Az I. rendű alperes védiratában a felperes keresetének az elutasítását kérte, arra hivatkozott, hogy a határozata jogszerű, a felperes álláspontja megalapozatlan. Az I. rendű alperes a költségjegyzékben 25.000,- Ft perköltséget számított fel.

A II. rendű alperes a felperes keresetének az elutasítását kérte. A II. rendű alperes arra hivatkozott, hogy a szakvélemény megállapította a gázvezeték helyét, a felperes által kért helyszíni feltárást semmi nem támasztja alá, a 8.K.27.709/2015/16. számú és a 8.K.27.846/2016/5. számú ítéletek sem írták elő a megismételt eljárásban.”

A felperes keresete nem alapos.

A Bvt. 50/D. § (2) bekezdése értelmében a 2004. január 1-je előtt idegen ingatlanon megépült és üzembe helyezett, az 50/C. § szabályozási körén kívüli, a törvény hatálya alá tartozó létesítmények tekintetében, amennyiben azok üzemeltetésére a szolgalmi jog alapítása nem történt meg, vagy az (1) bekezdésben meghatározott használatbavételi engedély nem lelhető fel, a kisajátítási hatóság az érintett létesítmények tekintetében a bányavállalkozó 2016. december 31. napjáig benyújtott kérelmére szolgalmi jogot állapít meg. A jogerős és végrehajtható határozattal a kisajátítási hatóság megkeresi az ingatlanügyi hatóságot a szolgalmi jog ingatlan-nyilvánlásba történő bejegyzése iránt.

A Bvt. 32. § (1) bekezdése alapján a szénhidrogén-szállító-, földgázelosztó-, az egyéb gáz- és gáztermékvezeték (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: vezeték), valamint a bányászati létesítmény és a célvezeték, továbbá környezetük védelme érdekében biztonsági övezetet kell kijelölni. A biztonsági övezet terjedelmét és a biztonsági övezetben érvényesítendő tilalmakat és korlátozásokat az e törvény végrehajtására kiadott jogszabály állapítja meg. A vezeték és a célvezeték biztonsági övezete hatásterületnek minősül.

A Bvt. 32. § (3) bekezdése szerint a biztonsági övezeten belül tilos, illetve korlátozás alá esik olyan anyagot, épületet vagy létesítményt - e törvény hatálya alá tartozó kivételével - elhelyezni, olyan növényzetet (fát) ültetni, illetve olyan tevékenységet folytatni, amely a vezeték biztonságát, az életet, a testi épséget vagy a vagyónbiztonságot veszélyezteti. A tilalmakat és a korlátozások részletes szabályait e törvény végrehajtására kiadott jogszabály állapítja meg.

A bíróság a 8.K.27.846/2016/5. számú ítéletében a megismételt eljárásra vonatkozóan előírta, hogy a gázvezeték helyének a tisztázása végett igazságügyi földmérési szakértőt kell kirendelni. A bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes a megismételt eljárásra vonatkozó szabályoknak eleget tett.

Az igazságügyi földmérési szakértő szakvéleménye alapján megállapítható, hogy a Szentendre-Pilisvörösvár DN 800 magasnyomású gázvezeték nyomvonala a felperes ingatlanán áthalad, a védősáv 42-42 m, így az ingatlan teljes területe a védősávon belül van.

A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy csak feltárással lehet a gázvezeték helyét. Az igazságügyi földmérési szakértő szakvéleménye alátámasztotta, hogy az üzemeltetési bányaszolgalmi jog az ingatlan teljes területét érinti.

A bíróság nem fogadta el a felperes álláspontját arra vonatkozóan, hogy az I. rendű alperes a szakértői bizonyítás tekintetében a jogerős ítélettől eltérően nem megfelelő kompetenciával rendelkező szakértőt vont be az eljárásba.

A Ket. 109. § (4) bekezdése alapján a bíróság döntéséhez az I. rendű alperes kötve volt. A megismételt eljárásban az ítélet indokolásában kifejtett szempontok szerint, igazságügyi földmérési szakértő bevezetésével kellett tisztázni a nyomvonal és a védőövezetterületét.

A bíróság nem tartotta alaposnak a felperes más ingatlanokat érintő védőövezet területére történő hivatkozását, tekintettel arra, hogy az I. rendű alperesnek a felperes ingatlanáról kellett dönten.

A bíróság nem fogadta el a szolgalmi jog bejegyzésének időtartamára vonatkozó kifogást, mivel a felülvizsgálni kért határozat rögzítette, hogy a II. rendű alperest a bányaszolgalmi jog az üzemeltetés tartamára illeti meg.

A bíróság nem tartotta alaposnak az ingatlan használatának korlátozására vonatkozó felperesi érveket, tekintettel arra, hogy az ingatlan szántó művelési ágú, azaz mezőgazdasági hasznosítású, amely tevékenység a Btv.-ben írt korlátozással gyakorolható.

A bíróság mellőzte az üzemeltetési bányaszolgalmi jog alapításáért járó kártalanítás összegének felülvizsgálatát, mivel a felperes a Kp. 78. § (1) bekezdése alapján a kártalanítás összege tekintetében nem jelölte meg, hogy az ingatlan fajlagos értékének a megállapítása miért nem jogszabályszerű, a korrekciós tényezőket mely adatok, érvek alapján nem fogadható el.

A bíróság álláspontja szerint a felülvizsgálni kért határozat a Ket. 72. § (1) bekezdésében írt alaki és tartalmi követelményeknek megfelel.

A bíróság nem tartotta alaposnak a felperes változási vázrajzra vonatkozó érveit, tekintettel arra, hogy a Btv. 50/D. § (4) bekezdése alapján a bányaszolgalmi eljárásban a kisajátítási eljárás szabályait kell alkalmazni.

A bíróság a felperes keresetét a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján elutasította...”.

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmére a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Kúria kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az I.r. alperesnek 6.000, a II.r. alperesnek 30.000 forint felülvizsgálati eljárási költséget; kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 70.000. forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A Kúria indokolásában rögzítette, hogy „A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint megalapozatlan. A Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdése szerint a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálja felül. A Kp. 120. § (5) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye. A Kúria felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

A Kúria kiemeli, hogy a bírói gyakorlat egységes abban, hogy a megismételt közigazgatási eljárás eredményeként hozott határozat kapcsán a bíróság csak azt vizsgálhatja, hogy az megfelelő-e az új eljárásra kötelező ítéletben foglaltaknak, annak meghozatalára az új eljárásra adott iránymutatásnak megfelelően került-e sor (Kfv.II.37.424/2021/7.). Ennek megfelelően elsődlegesen azt kellett tisztázni, hogy az Ítélet² az eljárás megismétlésére milyen utasítást adott. Az ott előírtak szerint a megismételt eljárásnak két kérdésre kellett kiterjedni: egyrészt meg kellett határozni a gázvezeték helyét, másrészt - amennyiben a gázvezeték helyzete alapján a bányaszolgalmi jog a teljes ingatlant érinti - a kártalanítás összegéről kell dönten. (Ítélet² 8. oldal 2. bekezdés)

A jogerős ítélet a kártalanítás összegének a felülvizsgálatát arra irányuló határozott kereseti kérelem hiányában nem végezte el, a felperes a felülvizsgálati kérelmében ezt nem vitatta, így a Kúria eljárásának a tárgya a jogerős ítélet gázvezeték helyének meghatározásával kapcsolatos rendelkezései lehettek.

Az Ítélet² iránymutatása szerint az I.r. alperesnek a gázvezeték helyét igazságügyi szakértő bevonásával kellett tisztáznia, melynek eleget tett. Az Ítélet² továbbá nem írta elő, hogy a hatóságnak a gázvezeték helyét fizikai feltárással kell meghatároznia. A Kúria megállapította, hogy a hatóság lehetőséget biztosított a felperesnek a további - feltárással történő - bizonyításra (PE-047/00159-11/2017. végzés), mely bizonyítás költségeit a felperes előlegezni (és viselni) nem kívánta, így az I.r. alperes a gázvezeték nyomvonalának meghatározására a bíróság által előírt szakértői bizonyításon túl további bizonyítást nem végzett.

A Ket. 50. § (1) bekezdése alapján a hatóság köteles a döntéshozatalhoz szükséges tényállást tisztázni. Ha ehhez nem elegendők a rendelkezésre álló adatok, bizonyítási eljárást folytat le. A hatóság ezen kötelezettsége azonban addig áll fenn, amíg a döntéshozatalhoz szükséges tényeket meg tudja állapítani. Az I.r. alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségének az igazságügyi szakértő bevonásával a szükséges mértékben eleget tett, a felperes további vitatására tekintettel pedig jogszerűen biztosította számára az ellenbizonyítás lehetőségét. Annak a következményei, hogy a felperes a számára felajánlott bizonyítási lehetőséggel nem élt, nem háríthatók át az I.r. alperesre.

A Kúria ezek alapján megállapította, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült azáltal, hogy az I.r. alperes a gázvezeték feltárását nem végezte el. Éppen az I.r. alperes biztosította a tisztességes eljárás feltételeit azáltal, hogy a döntéshozatalhoz szükséges és elegendő bizonyítás lefolytatását követően a felperesnek a további bizonyításra lehetőséget adott. A Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra tekintettel hangsúlyozza, hogy a teljes jogszabályok (Ptk., Bt., stb.) megsértésére való hivatkozások az egyes normákhoz kapcsolódó releváns ténybeli és jogi okfejtés hiányában érdemben nem vizsgálhatók. Szintén nem érinthette a felülvizsgálat során eljáró bíróság a jogerős ítélet azon rendelkezését, melynek jogellenességét a felülvizsgálati kérelemben a felperes nem állította. Nem pótolja ezen hivatkozásokat annak kifejtése sem, hogy a fél a keresettel támadott közigazgatási határozatot milyen okból tartotta jogszabálysértőnek. A felülvizsgálati eljárás tárgya ugyanis a jogerős ítélet (és a meghozatalához vezető bírósági eljárás) jogszerűségének a vizsgálata. Utal a Kúria ebben a körben arra, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelmében megjegyezte, hogy „a megállapított 44.973 Ft-os kártalanítási összeg egyébként is igen csekély, a jelen ügy peres illetékének közel másfélszerese, mely ingatlanom értékvesztésével egyébként sincsen arányban”. Mivel a felperes ebben az esetben sem jelölte meg, hogy a jogerős ítéletet - amely a kártalanítási összeg felülvizsgálatát arra irányuló határozott kereseti kérelem hiányában nem végezte el - milyen okból tartotta jogszabálysértőnek, így annak felülvizsgálatára sem volt lehetőség.

A felperes állította továbbá, hogy a bányaszolgálat bejegyzése az alapjogai sérelmével jár. A Kúria megállapította, hogy az Ítélet¹ a korlátozás Alaptörvénnyel való összeegyeztethetősége kérdésében már állást foglalt. Alkotmányos érvek ugyan valamennyi eljárásban felhozhatók, de az Ítéletben túlmenő alkotmányossági kérdés nem merült fel. A Kúria emlékeztet arra, hogy a jelen ügyben is alkalmazandó Bnytv. 50/D. §-a alkotmányossági vizsgálata során az Alkotmány a 34/2015. (XII.9.) AB határozatában elvi érveléssel mutatott rá arra, hogy „a vezetékes közművek lakosság számára történő folyamatos szolgáltatása, továbbá annak biztosítása érdekében a vezetékes rendszer biztonságos fenntartása, illetve biztonságos működtetésének előfeltételül szolgáló átláthatósága olyan nyomós közérdek, amely a Bnytv. 50/D. § (2) bekezdésében foglalt tulajdonkorlátozást (jelen esetben a szolgalmi jognak az ingatlannyilvántartásba történő bejegyzését) igazolja.”

A kifejtettakra tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta...”

BÍRÓI DÖNTÉST ÉRDEMBEN BEFOLYÁSOLÓ JELLEG:

Az önkényes mérlegelés tilalma megszegése *fogalmilag, minden esetben tehát* a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, hiszen maga az önkényes mérlegelés vezet önkényes döntésekhez, ezért csak annyit kell hozzátennünk ehhez, hogy az érdemi döntést magát befolyásolta maga az ügy érdemében elkövetett önkényes mérlegelés-sorozat.

A fegyveregyenlőség, tisztességes eljáráshoz való jog sérelme a bizonyítás és az értékelés körében nem helytálló eredményre vezetett.

A bírósághoz való jog, a hatékony jogorvoslathoz való jog megszegése végső soron abban fedezhető fel, hogy azon egyszerű kérdésre, mely szerint hol is van a csővezeték, s ahol fut, az a terület szolgalmi jog bejegyzését indokolja, nem érkezett válasz a közigazgatási, majd a peres eljárásban, formális, jogi, jogászkodó válasz érkezett csak. Ez – nyilván nem szándékoltan – a gazdasági erőfölényben lévő fél és a javára döntő közigazgatási szerv perbeli ellenfelét sújtotta..

A hátrányos megkülönböztetés tilalma (ezzel a törvény előtti egyenlőség) be nem tartása az ingatlanomnál szintén ezzel járt, hiszen a védőtávolság tömeges figyelembe nem vétele legalább is a szolgálm jog bejegyzése, be nem jegyzése szempontjából az ingatlanok túlnyomó többségénél diszkrimináció.

Az alkotmányértés igazoló következő pontbeli („Alaptörvény-ellenesség mibenléte tételesen”) érvek figyelembevétele kedvezőbb helyzetbe hozta volna a felperest, hiszen a keresetnek helyt adó, a felperesnek kedvezőtlenebb ítéletek és az azokban előírt tartozás – és perköltség-fizetési marasztalásokból súlyos kötelezettségei fakadnak és a tulajdonjoga megvédésére is sor került volna.

ALAPTÖRVÉNY-ELLENESSÉG MIBENLÉTE TÉTELESEN:

Jelen alkotmányjogi panaszunkban kértem, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a 2011. évi CLII. tv. (továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerint, hogy a velem, a felperessel érintett eljárásokban meghozott ítéletek, nevezetesen Budapest Környéki Törvényszék 101.K.700.173/2020/20. számú elsőfokú jogerős ítélete és a Kúria Kfv.IV.37.094/2022/4. számú felülvizsgálati eljárásban meghozott ítélete beleütköznek Magyarország Alaptörvényébe - XXVIII. cikke (1) bekezdésébe (tisztességes tárgyaláshoz való jog, részeleme az önkényes mérlegelés tilalma), s (7) bekezdésébe (érdemi hatékony jogorvoslathoz való jog, ezzel összefüggésben a bírósághoz fordulás joga, mindezekkel összefüggésben egyrészt az önkényes mérlegelés tilalma, alperesi indokok érdemi elbírálásához való jog, fegyveregyenlőség elve) ezekkel összefüggésben az Alaptörvény XV. cikke (2) bekezdésébe (hátrányos megkülönböztetés tilalma) és (1) bekezdése első mondatába (törvény előtti egyenlőség). Végül XIII. cikkének (1) bekezdésébe (tulajdonhoz való jog) ütközését is állapítsa meg az Alkotmánybíróság és a fenti ítéleteket semmisítse meg olyan iránymutatással, hogy a Kúria az elsőfokon eljáró bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítsa (2016. évi CXXX.tv. (Pp.) 427. § (1) bekezdése a.) pontja és (2) bekezdése c.) pontja, 2017. évi I.tv. (Kp.) 123. § (2) bekezdése) és a jelen alkotmányjogi panaszban írtak szerinti bizonyítási teher és mérce szerinti bizonyításra, értékelésre kötelezze az elsőfokú bíróságot.

Tehát:

A fegyveregyenlőség elvét és az önkényes mérlegelés tilalmát is sérti az a Kúrai indokolásrész

egyezően a támadott hatályában fenntartott törvényszéki 101.K.700.173/2020/20-as számú jogerős határozatával, mely figyelmen kívül hagyja, hogy a korábbi a felperes panaszosnak kedvező hatályon kívül helyező törvényszéki ítéletek tartalmát: „A megismételt eljárásban tisztázni kell, hogy a változási vázrajzon ábrázolt földgázszállító vezeték, - figyelemmel a II. r. alperes által szolgáltatott a használatbavételi engedélyben felsorolt tervdokumentációkra - a felperes tulajdonát képező [REDACTED] ingatlant érinti olyan módon, hogy az üzemeltetési bányaszolgalmi jog megállapítása az ingatlan teljes területére szükséges-e. Amennyiben a felperes a II. r. alperes által benyújtott a használatbavételi engedélyben rögzített tervdokumentációk tartalmát vitatja, úgy arra jogosultsággal rendelkező igazságügyi szakértő bevezetésével szükséges tisztázni a nyomvonal és a biztonsági övezet területét és annak a perbeli ingatlannal való érintettségét”. Ez az idézett rész tehát az Ítélet1 és Ítélet2-nek nevezett kedvező és helytálló hatályon kívül helyező határozatokban a közigazgatási szerv kötelező eljárására vonatkozó kötelező utasítás. Ennek értelmezésekor a bíróságok nyilván szokásos mérlegelési szabadsággal járnak el, mint más ügyekben is teszik, de van egy jelentéstartalmi határ, amit nem léphetnek át. Így az az értelmezés több mint helytelen, mely ilyen bírósági előírás hiányában is csak az igazságügyi szakértői kompetencia meglétére, valamilyen megkérdőjelezhető és az eljárásban megkérdőjelezett valóságú és pontosságú iratösszehasonlító vizsgálatára szűkíti a kötelező utasítás szerinti elvárást a közigazgatási szervvel szemben és legfeljebb azzal bővíti ezt a megengedhetetlenül alacsony követelményt, hogy maga a felperes saját költségére a nyomvonal fizikai helye feltárását elvégezhette volna a megismételt közigazgatási eljárásában. A szakértői tudás olyan kis részének alkalmazását feltételezi csak az iratösszehasonlító értékelés, mely nem tette volna indokolttá az előírt szakértő-kirendelést a korábbi Ítélet1 és Ítélet 2-ben. A harmadik törvényszéki s az első kúriai ítélet tehát szándéktalanul, de bagatellizálta és súlytalanná tette a kötelező utasítást a közigazgatási szerv felé, ezzel a fekete nem fehér jellegű értelmezést megszegte, s közvetve a fegyveregyelőség elvét is, ideértve nem pusztán a kérelmező felperes peres bizonyítási esélyei lerombolását, de a közigazgatási szerv hivatalból, saját vagy legfeljebb a bányaszolgalmi jog jogosultja költségére elvégzendő feladatának a felperesre hárítása miatt a valós nyomvonal-feltárás körében.

A fentiek alapján alkotmányellenes a Kúriai indokolás alábbi következtetései: „A Kúria ezek alapján megállapította, hogy a felperes tisztességes eljáráshoz való joga nem sérült azáltal, hogy az I.r. alperes a gázvezeték feltárását nem végezte el. ... Az I.r. alperesnek a gázvezeték helyét igazságügyi szakértő bevonásával kellett tisztáznia, melynek eleget tett. Az Ítélet2 továbbá nem írta elő, hogy a hatóságnak a gázvezeték helyét fizikai feltárással kell meghatároznia. A Kúria megállapította, hogy a hatóság lehetőséget biztosított a felperesnek a további - feltárással történő - bizonyításra (PE-047/00159-11/2017. végzés), mely bizonyítás költségeit a felperes előlegezni (és viselni) nem kívánta, így az I.r. alperes a gázvezeték nyomvonalának meghatározására a bíróság által előírt szakértői bizonyításon túl további bizonyítást nem végzett. Az I.r. alperes a tényállás-tisztázási kötelezettségének az igazságügyi szakértő bevonásával a szükséges mértékben eleget tett, a felperes további vitatására tekintettel pedig jogszerűen biztosította számára az ellenbizonyítás lehetőségét. Annak a következményei, hogy a felperes a számára felajánlott bizonyítási lehetőséggel nem élt, nem háríthatók át az I.r. alperesre...”

Pedig, a korábbi bírói ítéletekben előírt kötelező utasítások az alábbiak (vastagítva kiemelés tőlem):

„...Az Ítélet1 szerint az Alkotmánybíróság 34/2015. (XII. 9.) AB számú határozata értelmében a Btv. 50/D § (2) bekezdése nem ütközik az Alaptörvény rendelkezéseibe. Rögzítette, hogy az

I.r. alperes nem kötelezte a II.r. alperest a kérelemmel együtt benyújtott okiratokon kívül további okiratok benyújtására, a kérelem alapjául szolgáló nyomvonalrajz pedig a II.r. alperes nyilvántartásából származott, így nem került sor annak tisztázására, hogy azok azonosak-e a használatbavételi engedélyben felsorolt, a tervezés és a kivitelezés során készített tervrajzokkal. A II.r. alperes a kérelemmel együtt nem köteles hiteles bányamérő által készített munkarészek benyújtására a használatban lévő földgáz-szállító vezeték nyomvonala tekintetében. Amennyiben azonban a bizonyítási eljárás során felmerül annak lehetősége, hogy a földgáz-szállító vezeték nyomvonala a természetben eltérő az eredeti ingatlan megosztása, vagy bármely más okból, úgy a bizonyítási eljárás során szükséges tisztázni szakértő bevezetésével....

Az Ítélet1 a megismételt eljárásra előírta, hogy az I.r. alperesnek tisztáznia kell, hogy a biztonsági övezet felperes tulajdonában álló ingatlant érinti-e oly módon, hogy az üzemeltetési bányaszolgalmi jog megállapítása az ingatlan teljes területére szükséges-e. Arra az esetre, ha a felperes a II.r. alperes által benyújtott a használatbavételi engedélyben rögzített tervdokumentációk tartalmát vitatná, **arra jogosultsággal rendelkező igazságügyi szakértő bevezetésével szükséges tisztázni a nyomvonal és a biztonsági övezet területét és annak a perbeli ingatlannal való érintettségét.** Bányaszolgalmi jog megállapítása esetére egyidejűleg kártalanítás megfizetéséről is döntenie kell.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.846/2016/5. számú ítéletében (a továbbiakban: Ítélet2) az I.r. alperes 2016. augusztus 8.napján kelt PEB/047/466-19/2016. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az I.r. alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Megállapította, hogy az I.r. alperes a megismételt eljárásban nem tett eleget a jogerős bírósági ítéletben foglaltaknak, mivel nem rendelt ki megfelelő szakértői képesítéssel rendelkező szakértőt. **Előírta, hogy elsődlegesen a gázvezeték helyét kell tisztázni,** melynek érdekében megfelelő szakértői képesítéssel rendelkező szakértőt kell kirendelni és amennyiben a perbeli ingatlant érinti az üzemeltetési bányaszolgalmi jog, abban az esetben kell a kártalanítás összegéről döntenie.

Ennek megfelelően elsődlegesen azt kellett tisztázni, hogy az Ítélet2 az eljárás megismétlésére milyen utasítást adott. Az ott előírtak szerint a megismételt eljárásnak két kérdésre kellett kiterjedni: **egyrészt meg kellett határozni a gázvezeték helyét,** másrészt - amennyiben a gázvezeték helyzete alapján a bányaszolgalmi jog a teljes ingatlant érinti - a kártalanítás összegéről kell döntenie. (Ítélet2 8. oldal 2. bekezdés)..."

Ha azonban nem lenne ilyen egyértelmű a két bírósági kötelező utasítás, akkor is, a józan ész szerint is kétségtelen, hogy a szolgálatom azt feltételezi, hogy az adott vezeték ad1 van (ez nem vitatott) és ad2 ott van, ahol állítja a jogosult. Ezt bizonyítani kétségtelen módon semmiképpen sem kétes hitelességű iratokkal lehet, hanem azok ellenőrzésével.

Különösen sérelmes a kúriai s a jogerős döntés egy klímaválság éleződése mellett. A bányatevékenység elterjedtsége, a kapcsolódó környezeti hatások, a jogi vonzatok társadalmi jelentősége erősödik. Az enyémhez hasonló mezőgazdasági területek tömeges ellehetetlenítése a bányaszolgálatom feltüntetésével, mely megtiltja a további hasznosítást, nemzetgazdasági szinten is mérhető mértékű károkat okoz.

Az alkotmányellenes, mert önkényes, mert a fegyveregyenlőséget sértő kúriai és jogerős döntés Alaptörvény-ellenessége abban áll, hogy a tényleges és nem valamely korábbi iratok akár tévesen szereplő gázvezeték-hely szakértői és így közigazgatási hatósági feltáratása nélkül utasí-

totta el a keresetet. A korábbi 8.K.27.846/2016/5. számú ítélet a földmérési szakértő kirendelésénél a feladatot a gázvezeték helyének tisztázásában jelölte meg. Sértette e körben az önkényes mérlegelés tilalmát mint a tisztességes eljárás részjogosítványát az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke és az Alaptörvény 28. cikke tekintetében, mert a korábbi helytálló bírósági hatályon kívül helyezés és kötelező utasítás hatósági be nem tartását figyelmen kívül hagyta.

Továbbra is állítom, hogy a szóban forgó gázvezeték telkemet semmilyen módon nem érinti. Az eredeti csőjelölő bolya helye, így a gázvezeték tényleges elhelyezkedése ismert, erről fényképek állnak rendelkezésemre, melyeket kész vagyok a tisztelt Bíróság elé tární. Ez a hely, a tényleges hely alperesi vitás esetén kutatóárkos feltárással is igazolható lenne, de ez távol van ingatlanomtól. Feltárás nélkül a gázvezeték helye vélelmezett csupán, azonban az alperes ezen vélelem alapján súlyos, szankciónak is tekinthető jogkövetkezményekkel (művelést stb. megtiltó bányaszolgálat) sújtana, úgy azonban, hogy a gázvezeték tényleges elhelyezkedése nem igazolt, a gázszolgáltató, bányaszolgalmi jogosultnak az eredeti építési tervek nem állnak rendelkezésére! A kibocsátott határozat és az eljárás nem megalapozott, nem körültekintő, szakmailag nem megalapozott, és indokolatlanul diszkriminál, és az ingatlanra vonatkozó jogaimat teljesen ellehetetleníti. Megjegyzem, maga a határozat által hivatkozott Bányatv. 1993. évi XLVIII. tv. 50/C pontja is rendelkezik a részleges szolgálat-alapításról, feltéve, de meg nem engedve, hogy arra szükség lenne.

Sértette e körben a hatékony jogorvoslathoz való jogot is mint a tisztességes eljárás részjogosítványát az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikke és az Alaptörvény 28. cikke tekintetében, mert a korábbi helytálló bírósági hatályon kívül helyezés és kötelező utasítás hatósági be nem tartását figyelmen kívül hagyta. A korábbi 8.K.27.846/2016/5. számú ítélet a földmérési szakértő kirendelésénél a feladatot a gázvezeték helyének tisztázásában jelölte meg. Ennek összekeverése egy bármilyen korábbi tárkép- vagy más jellegű irat szerinti akár nem valós helyének megállapításával nézve sértette a felperes azon jogát, hogy a (harmadszor !) megismételt eljárásban hatékony jogorvoslatot kapjon, s csak akkor veszítse el a pert, ha a ténylegesen fizikailag feltárt hely alapján alapos igény a szolgalmi.

Mindezek alapján nem fogadható el az alábbi törvényszéki – sajnos a Kúria által is igenelt – következtetés: „A bíróság megállapította, hogy az I. rendű alperes a megismételt eljárásra vonatkozó szabályoknak eleget tett. Az igazságügyi földmérési szakértő szakvéleménye alapján megállapítható, hogy a Szentendre-Pilisvörösvár DN 800 magasnyomású gázvezeték nyomvonala a felperes ingatlanán áthalad, a védősáv 42-42 m, így az ingatlan teljes területe a védősávon belül van. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy csak feltárással lehet a gázvezeték helyét. Az igazságügyi földmérési szakértő szakvéleménye alátámasztotta, hogy az üzemeltetési bányaszolgalmi jog az ingatlan teljes területét érinti.”.

Az önkényes mérlegelés tilalma, a bírósághoz való jog, a hatékony jogorvoslathoz való jog megszegése végső soron abban fedezhető fel, hogy azon egyszerű kérdésre, mely szerint hol is van a csővezeték, s ahol fut, az a terület szolgalmi jog bejegyzését indokolja, nem érkezett válasz a közigazgatási, majd a peres eljárásban, formális, jogi, jogászokodó válasz érkezett csak. Ez – nyilván nem szándékoltan – a gazdasági erőfölényben lévő fél és a javára döntő közigazgatási szerv perbeli ellenfelét sújtotta.

Tehát az Alaptörvény XVIII. cikke fentebb írt nem-alkalmazása olyan bírói hiba, mely egyértelműen önkényes, minden ésszerűséget sért, a hatékony érdemi döntéshez, jogorvoslathoz és így indokoláshoz való jogba is ütközik, s nem mellékesen a magát érinti a hátrányos megkülönböztetéstől való védelemnek, tehát e körben tévedni súlyosabb megítélésű, mint más eljárási rész kérdésben.

Ez nem esik tehát az alkotmányos bírói független, szabad mérlegelés elvébe sem, azt átlépi, önkényes mérlegelést valósít meg. Az Alaptörvény XXVIII. cikke (1) és (7) bekezdése (tisztességes eljáráshoz való jog, érdemi jogorvoslathoz való jog) sérült.

Mindegyik bíróság így túllépte a szabad – akár téves – mérlegelési szabadságát. Az önkényes mérlegelés tilalma sérült.

Magyarország Alaptörvénye XXVIII. cikke (1) bekezdése, azaz a tisztességes tárgyaláshoz való jog, részeleme az önkényes mérlegelés tilalma közvetlenül, és közvetve

ezzel összefüggésben (7) bekezdése (érdemi hatékony jogorvoslathoz való jog, ezzel összefüggésben a bírósághoz fordulás joga, mindezekkel összefüggésben az önkényes mérlegelés tilalma) és a XIII. cikkének (1) bekezdése is (tulajdonhoz való jog) sérült. A bírósághoz való jog azért, hiszen az magában foglalja az érdemi elbíráláshoz és hatékony jogorvoslathoz való jogot, melyek e körben elmaradtak. Minden panaszbeli jog, rész jog sérült.

Könnyű belátni hogy az eljáró bíróságok nem létező mérlegelési szabadságot teremtettek maguknak és contra legem jogellenesen döntöttek. A jogszabály egyenes, teljesen világos tartalma nem írható felül, a kétséges, általános tartalom adott esetben értékelhető a nyelvtani értelmezéstől eltérően, itt azonban erről szó sem lehet(ett volna). A mérlegelés önkényessége nem kétséges. A tisztességes eljáráshoz való joggal való kapcsolata az önkényes mérlegelésnek nem vitatott a Strasbourg-i gyakorlatban sem, nincs ezért sem szükség a jogsérelem alkotmányos alapjoghoz kapcsolódásának külön bizonyítására, az evidens összefüggés részletes bemutatására.

Éppen a nem létező mérlegelési szabadság megteremtése az eljáró bíróságok részéről saját maguk számára az a többletelem, ami ugyan bizonyos fokú ténybeli mérlegelést kétségtelenül igényel a Tisztelt Alkotmánybíróság részéről, de ha ez a mérlegelés csak odáig megy, hogy a nem létező bírói értékelési szabadság fennforgását rögzítse, s ezt követően az Alkotmánybíróság abbahagyja ezen tényállás-elbírálást, pontosabban már csak a „fekete-fehér logikai műveletek szintjére redukálja”, akkor az nem tiltott, ellenkezőleg, kötelező és szükséges.

Olyan álláspontot nem lehet elfoglalni ugyanis, hogy soha nem tehet ilyet, mert akkor az önkényes mérlegelés tilalma sérelmének alkotmányjogi és alkotmányjogi panaszbeli megállapítása, annak előfeltétele rögzítése lehetetlenné válna. Miben állt tehát a nem létező mérlegelési szabadság megteremtése? Ismétlem, ebben: Az önkényes mérlegelés tilalma, a bírósághoz való jog, a hatékony jogorvoslathoz való jog megszegése végső soron abban fedezhető fel, hogy azon egyszerű kérdésre, mely szerint hol is van a csővezeték, s ahol fut, az a terület szolgalmi jog bejegyzését indokolja, nem érkezett válasz a közigazgatási, majd a peres eljárásban, formális, jogi, jogászoktól válasz érkezett csak. Ez – nyilván nem szándékoltan – a gazdasági erőfölényben lévő fél és a javára döntő közigazgatási szerv perbeli ellenfelét sújtotta.

A hátrányos megkülönböztetés tilalma (ezzel a törvény előtti egyenlőség) be nem tartása az ingatlanomnál szintén ezzel járt, hiszen a védőtávolság tömeges figyelembe nem vétele legalább is a szolgáalom bejegyzése, be nem jegyzése szempontjából az ingatlanok túlnyomó többségénél diszkrimináció.

A tisztességtelenség külön részletindoka, a fegyveregyenlőség további, a fentiekén túlmenő (azaz a vezeték fel nem tárásán kívüli) sérelmét okozza a kisajátítási terv mint bizonyíték értékelése az elsőfokú bíróság és a Kúria által és ezzel összefüggésben az általam benyújtott hiteles térképek nem-értékelése:

Az I.r. alperes több ízben, már két perben sikerrel megtámadott közigazgatási határozatban kezdeményezte (eredmény nélkül) [REDACTED] ingatlanomra bányaszolgalmi jog megállapítását (a Törvényszék előtti 8. K. 27709/2015/16. sz. és 8. K. 27846/2016/5. sz. perek ítéletei). Mivel I.r. alperes eljárása nem vezetett sikerre, a bíróság már két ízben megállapította, hogy eljárása jogellenes, mindeközben alperes kisajátítással is megpróbálkozott a Pest Megyei Kormányhivatal által hozott PE 047/00159-31/2017. sz. határozat égisze alatt, sikertelenül. A Pest Megyei Kormányhivatal PE/047/00147-14/2019.sz. határozatában az eljárás folytatásáról határozott, miután az I.r. alperes benyújtotta az érvényesen záradékolt tervdokumentációt, azaz **kisajátítási tervet**. A PE/047/00147-14/2019. sz. határozat rendelkező része téves, valótlan állt: semmiképpen nem lehet szó a kisajátítási terv újrazáradékolásáról, hiszen kisajátítási terv eddig az eljárásokban nem szerepelt, nem volt mit újrazáradékolni. Eközben a határozatban szereplő irat nem kisajátítási terv, hanem a 10-1a/2014 munkaszámú változási vázrajz, mely a korábbi eredménytelen bányaszolgalmat megállapító határozatok előzményeként szerepelt. **Erre nézve a kúriai elbírálás lényegében elmaradt. Így e vonatkozásban azért nem kényszeríti az Alkotmánybíróságot szuperbírósági szerephez, hatol azonban az alkotmányos jog mélyére, a tisztességes eljáráshoz való jog, a fegyveregyenlőség magjába az alkotmányjogi panaszom, mert a kontradiktórius eljárásbeli érvek elbírálása hiánya több mint a nem helyes, nem megfelelő elbírálás. Nem a felhozott bírói érvek felülmérlegelését kívánom tehát, hanem az elbírálás teljes, a kúriai határozati érvek hiánya és a hivatkozott Alaptörvénybeli ezen cikk sérelme közti kapcsolatot a felek érvei ismertetése elmaradására tehát külön figyelmeztetve. Mivel pedig ez egy bizonyítás, egy bizonyíték nem-értékelése kapcsán merült fel ez ab ovo a fegyveregyenlőség sérelmét jelenti.**

Szintén az átfogó eljárásjogi értemben vett tisztességtelenség további részeleme, hogy a kárpótlásként kapott földterület a Földkiadó Bizottság által tisztán, teher és különösen szolgáalom nélkül került részemre kiadásra. **Tehát amennyiben elfogadható lenne a csak iratok szerinti szakértői vizsgálat, melynek a Kúria és a Törvényszék szerint eleget tett a közigazgatási szerv, akkor ebből kellett volna kiindulnia az értékelésnek és a felperes javára dönteni mint kronológiailag első – a nyomvonalat a telekterületen nem tartalmazó - iratból.** A megtámadott, szolgalmat alapítani kívánó határozat (jogerőre emelkedés esetén) evvel ellentétben áll, a családomat ért vagyoni sérelmet kompenzáló földterület tulajdonosi jogait jelentős mértékben korlátozza.

Tulajdonjog sérelme nem pusztán az eljárási költségekben van:

Annak idején ezt a területet kárpótlásként mint mocsaras területet kaptam. A mocsaras területet saját erőből, saját költségen, jelentős ráfordítások árán én magam csapoltam le, és tettem a ma is látható, művelhető állapotúvá, mintegy 5 éves megfeszített munka és jelentős költségek árán. Tehermentes ingatlanként !

S persze az alkotmány sértés igazoló előző pontbeli („Alaptörvény-ellenesség mibenléte tételesen”) érvek figyelembevételével kedvezőbb helyzetbe hozta volna a felperest, hiszen a keresetnek helyt adó, a felperesnek kedvezőtlenebb ítéletek és perköltség-fizetési marasztalásokból súlyos kötelezettségei fakadnak és a tulajdonjoga megvédésére is sor került volna.

Az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésébe (tulajdonhoz való jog) is ütköznek a támadott döntések tehát.

Az alábbiakban a hátrányos megkülönböztetés tilalma tekintetében írtak a tulajdonhoz való jog sérelmét is jelentik.

Diszkriminatívnak, az Emberi Jogok Európai Egyezménye 13. cikkébe, **az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésébe ütközőnek** tekintem az eljárást, mert úgy érinti ingatlanomat, és korlátozza indokolatlanul annak további működését, hogy más esetekben házak, utak, üzemek, iskolák stb. közvetlen közelében megy el a vezeték, sok helyen még 5 m-es védőtávolságot sem tartva, s ezt a lehetőséget én nem kaptam meg, **de ezt az indokomat sem bírálta el egyik bíróság sem**, pedig erre a 203/1998 Korm.r. 19/A § (8) bekezdése lehetőséget teremtett volna.

Nem felel meg a hátrányos megkülönböztetés tilalmának az a mérlegelés, értékelés, kifejtett érveket, közigazgatási eljárási ismertetést sem tartalmazó törvényszéki indokolás, de inkább lakonikus megállapítás, s ezen a Kúria sem „javított”, mely alapján „A bíróság nem tartotta alaposnak a felperes más ingatlanokat érintő védőövezet területére történő hivatkozását, tekintettel arra, hogy az I. rendű alperesnek a felperes ingatlanáról kellett döntenie.” A diszkrimináció mindig összehasonlításból megítélendő, ha az összehasonlítandót eloldjuk az összehasonlítási más alaptól, akkor éppen ezt a kérdést felejtjük el vizsgálni. Ez tehát egyben önkényes mérlegelés is. Itt azért nem kényszeríti az Alkotmánybíróságot superbírósági szerepbe, hatol azonban az alkotmányos jog mélyére, a diszkrimináció tilalma magjába az alkotmányjogi panaszom, mert a kontradiktórius eljárásbeli érvek ismertetésének mellőzése a saját bírósági, határozati érvelés hiányához vezetett. Nem a felhozott bírói érvek felülmérlegelését kívánom tehát, hanem annak hiánya és a hivatkozott Alaptörvénybeli ezen cikk sérelme közti kapcsolatot a felek érvei ismertetése elmaradására tehát külön figyelmeztetve.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3151/2021. (IV. 22.) AB VÉGZÉSE (18) bekezdésében külön kiemelete dr. Handó Tünde Alkotmánybíró Úrhölgy, hogy a felek érveivel foglalkozó eljárás mint követelmény érvényesült. Nos, jelen ügyben nem és ezt akkor most ellentétes eredménnyel értékelheti az Alkotmánybíróság, nincs superbírósági tilalom.

Továbbá a 17/2022. Ab határozat is részletekbe menő értékelés után jutott el oda, hogy az alkotmányjogi panasz alapos, mert „Szem előtt tartva azt a zsinórmértéket, amely szerint jogszabály értelmezése nem vezethet önkényes eredményre, az indítványra okot adó ügyben – az Alaptörvény XVII. cikk (2) bekezdése szerinti kollektív szerződés kötéséhez

való jogra, a kollektív szerződés jogforrási funkciójára, a kollektív szerződés talaján létrejött munkaszerződésekben biztosított alanyi jogok védelmére, az alanyi jogoknál az önkényes eredményre vezető jogértelmezés tilalmára tekintettel – az az értelmezés felel meg az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési szabálynak, amely szerint az Mth. 11. § (1) bekezdése a munkavállalók alanyi jogait illetően nem tesz különbséget az Mt. hatálybalépése előtt kötött kollektív szerződések és ezek érintett munkavállalói alanyi jogai között aszerint, hogy a munkáltató az Mt. hatálybalépése előtt vagy után került köztulajdonba.”

Egyfajta redukált rendes bírósági nézőpontra tehát az Alkotmánybíróság szerint is szükség van az önkényes mérlegelés és előfeltételei detektálásához.

Az enyémhez hasonló mezőgazdasági területek tömeges ellehetetlenítése a bányaszolgálat fel-tüntetésével, mely megtiltja a további hasznosítást, nemzetgazdasági szinten is mérhető mér-tékű károkat okoz.

A bányaszolgálat alapításának jogszabályi esetei:

Az ingatlan rendeltetésszerű használatát akadályozó bányászati létesítmények, szállítóvezeték-ek, a kutatási műveletekhez szükséges berendezések elhelyezése céljára, az ingatlan haszná-latára az építés, kutatás végzéséhez, annak befejezéséig.

Az ingatlan rendeltetésszerű használatát akadályozó bányászati létesítmények és szállítóveze-tékek üzemeltetése - beleértve az üzemelés megszüntetésével járó tevékenységet is – időtarta-mára.

A Bt. hatálya alá tartozó létesítmények rendeltetésszerű üzemeltetéséhez szükséges eszközök, különösen energiaellátó, adatátviteli, katódvédelmi eszközök (bányaüzemi kábel), technológiai célú csővezetékek és egyéb eszközök elhelyezése, üzemben tartása céljára a biztonsági övezet mértékében.

A határozat nem tartalmazza a kért szolgálat gyakorlásának időtartamát.

Megjegyzem, álláspontom szerint itt egyik eset sem indokolt, és nem áll fenn, a gázvezeték területemet egyébként sem érinti, az tudomásom szerint kizárólag a 0139/82. ingatlanon he-lyezkedik el.

Feltéve, de meg nem engedve, amennyiben a határozat jogerőre emelkedett volna, úgy a biz-tonsági övezetben érvényesítendő tilalmak és korlátozások alapján, teljes ingatlanomon nem lenne a továbbiakban végezhető semmilyen

építési tevékenység, továbbá bármilyen építmény elhelyezése;

tűzrakás, illetve anyagok égetése;

anyagok elhelyezése, tárolása;

a létesítmények, vezetékek épségét veszélyeztető egyéb növények ültetése, szőlő és egyéb kor-donok elhelyezése, a 0,6 m-nél nagyobb mélységű talajművelés, a kézzel végzett régészeti fel-tárás kivételével egyéb földmunka végzése, valamint a tereprendezés;

szállítóvezeték esetében járművek állandó vagy ideiglenes tárolása;

Tömeges jogalkalmazásnál igenis felmerül mint diszkrimináció:

Feltéve, de meg nem engedve, amennyiben a határozat biztonsági okokból indokolt lenne, úgy a gázvezeték, mely hosszú kilométereken családi házak, emeletes épületek, sportpályák, üzemi épületek, vasút mellett halad el, közvetlen közelben, mindezeket veszélyezteti? Ezeket az ingatlanokat is mind szolgálommal terhelné II. r. alperes, mint az enyémet, ráadásul a teljes területmű ingatlanokat, kártalanítás nélkül? Amennyiben nem, úgy milyen alapon választott ki éppen engem, és a többiekkel miért nem foglalkozik? Amennyiben igen, minden érintettet érintő határozatok születtek korábban, úgy kérjük, kötelezze a Bíróság alpereseket ezen iratok bemutatására, csatolására, és az eljárások sorsáról adjanak alperesek tájékoztatást.

Az Alaptörvény szerint is, a jogalkotó egyértelműen és minden jogalkalmazó szervre, így Kormányhivatalra is kötelezően alkalmazandó norma formájában kifejezésre juttatta azt az alkotmányos alapelvet, hogy a tulajdonhoz való alapjog korlátozhatósága csak kivételes körülményekben és csak szükséges mértékben kerülhet sor, azonnali kártalanítás mellett. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye Első Kiegészítő Jegyzőkönyve 1. cikke, az Alaptörvény XIII. cikke (1) bekezdése is sérült.

A térkép tanulmányozása és a helyszíni bejárás egyértelmű választ adhat arra, hogy a tervezett gázvezeték helye mintegy 5 m-rel esik távolabb a felperesi ingatlan határától. Ennek alapján a bányaszolgalmi jog biztosítása más ingatlan bevonásával biztosítható lenne. Fikció tehát az, hogy az érintett bányaszolgalmi más helyen ne lenne biztosítható. A határozat ebben a körben közölt megállapítása arra utal, hogy alperes a tényállás feltárására vonatkozó kötelezettségének – felperes jelzése ellenére - egyáltalán nem tett eleget.

A Kormányhivatal téved akkor, amikor a [REDACTED] bányaszolgalmi jogát alapítvánul előbbre helyezi az alkotmányban védett legfontosabb demokratikus alapjog, a tulajdonjog érvényesülésének követelményével szemben. Az Alkotmánybíróságnak következetes az ítélkezési gyakorlata azt illetően, hogy az államnak az alapvető jog tiszteletben tartására és védelmére vonatkozó kötelezettsége nem merül ki abban, hogy tartózkodnia kell megsértésüktől, hanem magában foglalja azt is, hogy biztosítania kell az érvényesülésükhöz szükséges feltételeket is [64/1991. (XII. 17.) AB határozat, 55/2001. (XI. 29.) AB hat.].

Végül:

Egyik előbbi alkotmányos megsértett jog szükséges, arányos, objektív, észszerű korlátozása sem merült fel egyik bíróság ítéletében sem, nem mentesül egyik sem az alkotmányértés alól ezen az alapon sem (**Strasbourggi szükségességi-arányossági tesztre** utalok).

A tisztességes eljáráshoz való jog csak a tárgyalás nyilvánossága tekintetében korlátozható, ez fel sem merült. A tulajdonhoz való jog adók és közérdekű használat érdekében korlátozható jogszerűen, ez felmerült, de éppen hogy a törvényben meghatározottság sérült.

JOGI ÉRVELÉS HOSSZABBAN ÉS ÁLTALÁNOSABBAN:

Az előbbieken kifejtett Alaptörvényértésekhez az alábbi alkotmányjogi, nemzetközi emberi jogi háttér, alapok tartoznak:

Az Alaptörvény rendelkezéseinek megsértése olyan esetben is fontos körülmény, amikor az nem jár orvosolható alkotmányossérral jelen eljárásban, hiszen ezek fényében kell megítélni a jelen alkotmányjogi panasz eljárásban releváns, érdemben elbírálandó előző pontban kifejtett alkotmányossérral. Ilyen az Alaptörvény M. cikke:

Az Alaptörvény garantálja

M cikkének (2) bekezdésében, hogy
„Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit. Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait.”

XV. cikk (1)-(2) bekezdéseit:

*„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.
(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”*

XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit:

*„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”
„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”*

A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása az előző részben írtakon túlmenően:

A tisztességes tárgyaláshoz és a jogorvoslathoz fűződő jog sérelme

A fogyasztót, mint peres felet is megilleti a tisztességes tárgyaláshoz, tágabban a tisztességes eljáráshoz való jog.

A 7/2013. (III. 1.) AB határozatban meghatározásra került, hogy *„a tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jog azt követeli meg a bíróságoktól, hogy az eljárási szabályokat az Alaptörvénynek megfelelően alkalmazzák, és azt a minimális követelményt mindenképpen előírja, hogy „a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon”*

Az indítványozó a nem jogerős ítélettel szemben fellebbezett, abban és több beadványában az időközben is keletkezett, álláspontját erősítő jogértelmezésekre felhívta a bíróság figyelmét. Ezeket azonban az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták, elutasították, legtöbbször indokolás nélkül, vagy felszínes indokokkal. Ezzel kapcsolatban éppen indítványozó fellebbezési jogának lényege veszett el, kiüresedett a jogorvoslati jog, mely azonos elbírálás alá esik azzal, mintha nem is biztosították volna azt.

A felülvizsgálati eljárás során is olyan indokolás nélküli megállapítások kerültek rögzítésre (fentebb), melyek különösen az ismert nemzetközi jogi fórumok állásfoglalásainak tükrében

alapos magyarázatra szorultak volna, ám az állítások még érintőlegesen sem lettek alátámasztva.

Az Alaptörvény-ellenességet megalapozza tehát, hogy az önkényes mérlegelés tilalma az előbbiektől súlyosan sérült a következő általános standardok és indokok miatt önmagában és együttesen értékelve is:

„A bírósághoz való fordulás alapvető joga nemcsak a beadványok előterjesztésének jogára szorítkozik, hanem a bírósági eljárásban a fél pozícióját biztosítja a személyeknek. A személyek alanyai, alakítói és nem tárgyai, »elszenvedői« a bírósági eljárásnak. Alkotmányban biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja (s ne csak az ezeket tartalmazó beadványról mondjon véleményt), és arra is, hogy lehetőséget kapjanak a bírósági döntés alapjául szolgáló tényállással és jogi kérdésekkel kapcsolatban nyilatkozataik megtételére.” Ezt a logikát követve az Alkotmánybíróság megsemmisítette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvénynek (Pp.) azt a rendelkezését, amely szerint a bíróság a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasítja, ha megállapítható, hogy „a felperes követelése nyilvánvalóan alaptalan vagy lehetetlen szolgáltatásra (megállapítására) irányul” [59/1993. (XI. 29.) AB hat.].

Az önkényes mérlegelés a felpereseknek az EJEE 6. cikkét és az Alaptörvény bekezdésében biztosított jogait is sérti. Ezzel kapcsolatban merül fel az, hogy ha a bíróság megsérti a Pp. 206. §-ban foglalt mérlegelési és jogértelmezési szabályokat (önkéntesen mérlegel vagy értelmez jogot), akkor megsérti-e a peres félnek a tisztességes tárgyaláshoz való alkotmányos jogát. Ha a bíróság önkényesen mérlegel, vagy értelmez jogot, ugyanúgy nem biztosítja az ügyfél számára a bírósághoz való fordulás alkotmányos jogát, mivel jogellenesen nem vesz figyelembe való tényeket, vagy jogellenesen értelmez jogszabályokat. Az önkényes mérlegelés és jogértelmezés esetén a bíróság kizárja annak lehetőségét, hogy az ügyfél az alanyi jogainak érvényesítése érdekében hatékonyan fordulhasson a bírósághoz illetve, hogy a bíróság a véglegesség igényével hozhasson érdemi döntést.

A bírói döntésekkel szemben valamennyi demokratikus jogállamban elvárható az objektivitás és az átláthatóság, ami egyfelől elejét veszi az önkényes hatósági és bírósági döntéshozatalnak, másrészt erősíti a bírósági döntéshozatalba vetett közbizalmat, és a bírói döntések tekintélyét (*Taxquet kontra Belgium*, 926/05.; 2010. november 16.; § 90.; legutóbb megerősítve: *Shala kontra Norvégia*, 15620/09.; 2012. július 10.; § 29.). A Bíróság következetes gyakorlata szerint a tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be (*Suominen kontra Finnország*, 37801/97.; 2003. július 1.; § 34.; legutóbb megerősítve: *Vojtechová kontra Szlovákia*, 59102/08.; 2012. szeptember 25.; § 35.). Az indokolt bírói döntéshez fűződő jog megsértését kizárólag az alapul fekvő egyedi ügy összes körülményeinek vizsgálatát követően lehet megítélni (*Tatishvili kontra Oroszország*, 1509/02.; 2007. február 22.; § 58.; *Gradinar kontra Moldova*, 7170/02.; 2008. április 8.; § 107.; legutóbb megerősítve: *Sholokhov kontra Örményország és Moldova*, 40358/05.; 2012. július 31.; § 67.).

Az Alkotmánybíróság IV. 333/2016 számon hozott határozata, valamint Darák Péter a Kúria elnöke „A bírói hatalom kártérítési felelőssége” című tanulmányában is egyértelműen jogellenesnek tartja a bírói önkényt, miszerint:

Alkotmánybíróság IV. 333/2016 számon hozott határozata III. rész 23. pontja is megerősít: „A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével,

amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelvével.”

A tanulmányából szó szerint idézve: „A bírósági jogkörben eljáró személyek károkozó magatartása – amennyiben következmények nélkül marad – az államhatalom oldaláról nézve súlyos működési zavart eredményez; rést üt a jogállamiság, a jog uralma alá vetett állam eszméjének pajzsán, teret engedve ezzel az önkénynek.”

Az első és a másodfokú bíróság, valamint a Kúria önkényesen, azaz alkotmányellenesen adott helyt a keresetnek. A fentiek miatt ez az álláspont közvetve szembemegy az Emberi Jogok Európai Egyezménye (Római Egyezmény) 6. cikkével, de az EU Alapjogi Charta tisztességes eljárást érintő rendelkezéseivel is.

A Római Egyezmény, az 1993. évi XXXI. törvény, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény 13. cikke a hatékony jogorvoslathoz való jog kapcsán kimondja: bárkinek, akinek a jelen Egyezményben meghatározott jogait és szabadságait megsértették, joga van ahhoz, hogy a hazai hatóság előtt a jogsérelem hatékony orvoslását kérje az esetben is, ha e jogokat hivatalos minőségben eljáró személyek sértették meg. Itt említendő (a két érintett felsőbb bíróság kifogásolt döntései, következtetései kapcsán), hogy az Emberi Jogok Európai Bíróságának a Delcour-ügyben hozott határozata szerint az egyezmény nem kötelezi a tagállamokat fellebbviteli bíróságok felállítására. Ha azonban ilyen bíróságok működnek, a 6. cikknek, tehát a tisztességes eljárás általános követelményeinek érvényesülniük kell.

Az Alkotmánybíróság követi az Emberi Jogok Európai Bírósága esetjogi érvelését, elveit.

Az Alkotmánybíróság **tulajdonhoz való joggal kapcsolatos** gyakorlatát illetően kiemelendő:

Az AB gyakorlata szerint [64/1993. (XII. 22.) AB határozat] „[a]z alkotmányi tulajdonvédelem köre és módja nem szükségképpen követi a polgári jogi fogalmakat. A szükséges és arányos korlátozásnak, illetve a tulajdonjog lényeges tartalmának ugyanis nincs polgári jogi megfelelője. A tulajdonjog részjogosítványai [...] nem azonosíthatók a tulajdonhoz való jog alkotmányi védelmet élvező lényeges tartalmával. [...] Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkor (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos lehetősége a tulajdonjogba más és más.” (ABH 1993, 373, 379–380.).

5/2016. (III. 1.) AB határozat így összegez: „A tulajdonhoz való jog tartalmának legalaposabb kifejtését a 64/1993. (XII. 22.) AB határozat tartalmazza, melynek 2012 utáni alkalmazhatóságát az Alkotmánybíróság számos határozata megerősítette. {18/2015. (VI. 15.) AB határozat, Indokolás [26]; 25/2015. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [59]} Eszerint a tulajdonhoz való jog fogalma „nem azonosítható az absztrakt polgári jogi tulajdon védelmével; azaz sem a birtoklás, használat, rendelkezés részjogosítványával, sem pedig negatív és abszolút jogként való meghatározásával. Az alapjogként védett tulajdon tartalmát a mindenkor (alkotmányos) közjogi és magánjogi korlátokkal együtt kell érteni. Az alkotmányos tulajdonvédelem terjedelme mindig konkrét; függ a tulajdon alanyától, tárgyától és 8 Erről a határozatról bővebben I. alább. funkciójától, illetve a korlátozás módjától is. A másik oldalról nézve: ugyanezen szempontoktól függően az adott fajta közhatalmi beavatkozás alkotmányos

lehetősége a tulajdonjogba más és más.” [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 369, 179.] A polgári jogi tulajdonfogalomtól való elhatárolás azonban nem eredményezi a tulajdonjog részjogosítványai alkotmányos védelmének teljeskörű hiányát. A tulajdonhoz való jog – azon belül a tulajdonjog részjogosítványainak – korlátozása akkor alkotmányellenes (alaptörvény-ellenes), ha az elkerülhetetlen, tehát kényszerítő ok nélkül történik, továbbá, ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Az állam egyfelől – az alkotmányos kivételek lehetőségétől eltekintve – köteles tartózkodni a magán- vagy jogi személyek tulajdonosi szférájába való behatolástól, másfelől köteles megteremteni azt a jogi környezetet, azt az intézményi garanciát, amely a tulajdonhoz való jogot diszkrimináció nélkül működőképpé teszi. {3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [50]} Mindemellett az Alkotmánybíróság megállapította, hogy alapjogi védelem illeti meg azt is, akinek a tulajdonszerzéshez kétségtelen jogcíme van. A jogcím akkor kétségtelen, ha az egyértelmű” {3387/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [16]; 3177/2014. (VI. 18.) AB végzés, Indokolás [24]} [31]” A tulajdonhoz való jogra irányuló gyakorlat összegzése – más összefüggésben – a 3074/2016. (IV. 18.) AB határozatban jelenik meg, amely határozatra később még visszatérek: „Emlékeztet az Alkotmánybíróság arra, hogy a 26/2013. (X. 4.) AB határozat úgy értelmezte a tulajdon védelméhez való jogot, hogy az Alaptörvény tulajdoni klauzulája – az Alkotmánybíróság eddigi következetes gyakorlata és főszabály szerint [64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373.; 10/2001. (IV. 12.) AB határozat, ABH 2001, 123., illetve 819/B/2006. AB határozat, ABH 2007, 2038, 2041.] – csak a már megszerzett tulajdont (Indokolás [193]), illetve kivételes esetekben a tulajdoni várományokat védi {3209/2015. (XI.10.) AB határozat, Indokolás [65]}. [37] Az államnak tehát nincs kötelezettsége arra, hogy a magánszemélyt a tulajdonszerzéshez vagy a tulajdon élvezetéhez segítse [35/1994. (VI. 24.) AB határozat, ABH 1994, 197, 201.; 936/D/1997. AB határozat, ABH 1999, 615, 619.].[38]

EGYÉB:

Perújítást nem kezdeményeztek az ügyben.

Felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, az lezárult.

Budapest, 2022.10.29. (eredetileg:2022.07.28.)

Tisztelettel:
felperes
kérelmező
jogi képvis.: dr. Szepesházi Péter ügyvéd

